

Arrest

nr. 220 018 van 19 april 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie**

DE VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 215 326 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 januari 2019.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan een kopie hierbij gaat.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“Bij beschikking stelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partijen in kennis dat de kamer zonder een terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden. [...]”

Uit deze bepaling vloeit voort dat de verzending van de beschikking bij een ter post aangetekende brief en niet de kennisgeving ervan de voorziene termijn van vijftien dagen laat ingaan (in die zin: GwH, 13 juni 2013, nr. 84/2013; RvS 30 april 2015, nr. 11.257 (c); RvS 5 augustus 2014, nr. 10.691 (c)). Bijgevolg begint de termijn te lopen de dag die volgt op de dag van verzending van de beschikking.

In casu heeft geen enkele van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. S. LANSSENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. LANSSENS

J. CAMU